

La Bohème

Giacomo Puccini

NOVARIA
ARTISTS

Fitxa artística

Orquestra NovAria Filharmonia
Adolf Gassol, direcció musical
Marta Finestres, direcció cor
Sergi Giménez, direcció artística
Sarah Zhai, coach vocal
Núria Serra, coreografia
Mar Lorca, direcció escènica
Mambana Martínez, direcció vestuari
Álvaro Duran, cap de regidoria
Roger Griño, caracterització
Laura Barbieri, traducció dels subtítols
Ben aisit, producció i comunicació

Subtítols en català:

www.subtitols.novaria.cat

Cortesia de:

Repartiment

Sarah Zhai Strauss, Mimí
Vicenç Esteve, Rodolfo
Laura Brasó, Musetta
Alberto Cazes, Marcello
Xavier Casademont, Schaunard
Christian Vallester, Colline
Jordi Clos, Benoît/Alcindoro
Jose Cabrero, Parpignol

Cor NovAria:

Sopranos: Eva Ribas, Alexia Vázquez, **Tenors:** Jose Cabrero, Albert Carme Gutiérrez, Juhee Nam, Valero, Jose Luis González, Elias Telma Sveindóttir, Vanessa Gallego, Carlos Lezcano Villanueva

Mezzosopranos: Pamela Guidi, Edith López, Anastasia Apreutesii, Sara B. García, Carme Berenguel **Baixos:** Rodrigo Aguilar, Ferran Jimenez, Germán Casetti, Rocco Arbi, Erik Delgado

Ballet NovAria:

Núria Serra **Yeferson Velasquez**
Alina Quintana **Airam Arencibia**
Eduard Lacueva **Leonardo González**

Orquestra NovAria Filharmonia:

Violins 1rs:

Edurne Vila, Concertino
Stanislav Stepanek
Marc Armengol
Nausica Berni
Meritxell Tiana

Violoncels:

Esther Vila, cap
Marc Renau
Aleix Sala

Violins 2ns:

Marisa Ruano, cap de segons
Elisenda Prats
Aloma Ruiz
Laia Ferrer

Contrabaixos:

Orion Casadevall
Joan Palet

Viòles:

Joan Ignasi Ferrer, cap
Jordi Nabona
Alfons Casas

Vents i percussió:

Flauta **Iulian Gogu**
Flauta + Pic **Joan Pons**
Oboè /Corn **Maria Gil**
Clarinet **Núria Querol**
Fagot **Laura Guastevi**
Trompeta 1 **Gonzalo Álvarez**
Trompeta 2 **Sebastià Rio**
Trompa 1 **Gerard Comellas**
Trombó 1 **Meritxell Lanau**
Trombó 2 **Miquel R. Berenguer**
Percussió **Daniel Palou**
Arpa **Elsa Garcia de Andrés**

Agraïments:

Laura Planas, presidenta honorífica

Programa

La Bohème, de Giacomo Puccini

Òpera escenificada en dos actes

Giacomo Puccini va compondre *La Bohème* l'any 1896, òpera de quatre actes que es va estrenar el primer de febrer de 1896 al Teatro Regio de Torí, Itàlia. La història té lloc a la dècada de 1830 a París, França. L'òpera es basa en una col·lecció d'històries entrelaçades d'Henri Murger, publicada el 1851, i segueix el format estàndard de l'òpera italiana; consta d'aries, duets i concertants de gran fama mundial. La història mostra vinyetes de joves bohemis que van viure al Barri Llatí de París i els seus amants. Versió escenificada de dues hores: Orquestra simfònica, solistes, cor, vestuari. Més de 70 artistes a escena!

Sinopsi

ACTE I. Un àtic-golfes a París, 24 de desembre, al vespre.

En el seu àtic-golfes, el pintor Marcello i el poeta Rodolfo es queixen del fred que passen. Per encendre l'estufa, Rodolfo decideix de sacrificar un dels seus manuscrits i els dos gaudeixen d'un moment d'escalfor abans que el foc s'esvaeixi. Colline, el seu company de pis, filòsof, arriba sense haver venut els seus llibres. En el moment de la desesperació total, el quart bohemi, el músic Schaunard, arriba triomfalment amb fusta, menjar i diners. Explica als seus amics que han aconseguit aquesta sorprenent fortuna, però els altres tres no estan interessats en els seus contes i han parat la taula per al menjar que tant esperaven. Però Schaunard no vol res d'això: la nit de Nadal soparan fora! Quan són a punt de sortir, Benoît, el propietari, apareix i pronuncia una sola paraula: "lloguer". El conviden a passar, li ofereixen una mica de vi i comença a explicar als quatre joves bohemis les seves aventures amoroses. Llavors, en nom de la virtut, expulsa de casa el propietari casat i s'estalvien de pagar el lloguer un cop més. Rodolfo decideix de quedar-se per acabar un article periodístic, mentre els seus amics prometen d'esperar-lo a la planta baixa. Se sent un cop feble i la veïna, Mimí, entra a demanar a Rodolfo que encengui l'espelma que s'ha apagat a l'escala. La dona està tant dèbil que es desmaia. Rodolfo l'ajuda a refer-se i encén l'espelma però un cop de vent l'apaga de nou. En la foscor, Mimí perd la clau. Demana a Rodolfo que l'ajudi a cercar-la però quan la troba se l'amaga a la butxaca i continua fent veure que la cerca fins que la seva mà toca la de Mimí. "Che gelida manina", diu Rodolfo, i en una bella ària li explica que és un poeta que estima la vida. Mimí diu que el seu veritable nom és Lucia i que no sap per què tothom l'anomena Mimí, i explica que broda flors per guanyar-se la vida. Els tres amics bohemis es pregunten què li passa a Rodolfo i el criden que s'afanyi. Els despatxa, amb la intenció de passar la nit amb Mimí, però ella li demana que se'n vagi amb els seus amics. Rodolfo ofereix el braç a Mimí i se'n van junts cap al Cafè Momus cantant el seu amor.

ACTE II. Fora del Cafè Momus al Barri Llatí, aquell mateix vespre

És la vigília de Nadal i el barri llatí està ple de gom a gom. Els nens corren darrera el venedor de joguines Parpignol. Els bohemis descobreixen que no hi ha cap taula lliure dins del Cafè Momus i decideixen de sopar a la terrassa. Rodolfo compra un barret a la Mimí i la presenta als seus amics. De sobte, Marcello veu la seva antiga amant Musetta que arriba vestida elegantment del braç del vell i ric Alcindoro, carregats de paquets. Musetta sent la presència del seu antic amant Marcello i prova de cridar l'atenció. Trencar plats, fa soroll, però Marcello roman indiferent i comença a coquetejar amb d'altres noies. Musetta no es rendeix, puja a una de les taules i canta la seva bella ària-vals "Quando m'en vo", en la qual descriu com tothom la mira mentre camina pels carrers. Entre línies, parla directament a Marcello, i li demana que es deixi de jocs i l'abraci. Fingint que la sabata se li clava al peu, envia a Alcindoro a cercar-ne una de nova i es llança a la abraça de Marcello. Quan tots són a punt de partir, un cambrer porta el compte, però ja no tenen diners. Musetta afegeix el compte d'ells al d'Alcindoro i se'n van tots feliçment.

ACTE III. Una taverna al costat de la "Barrière d'Enfer" (Barrera de l'Infern), una de les portes de París. Freda i humida alba de febrer.

Els duaners controlen els camperols i treballadors dels suburbis que entren a la ciutat. La veu de Musetta se sent des de la taverna propera. Mimí s'hi acosta, a la recerca de Marcello. Li demana que intervingui en nom seu amb Rodolfo, ja que la seva gelosia ha fet que la seva vida amb ell sigui impossible. S'amaga quan Rodolfo surt de la taverna. Li diu a Marcello que ja n'ha tingut prou de Mimí i les seves coqueteries. Però, a continuació, revela la veritat: Mimí està molt malalta i una vida de pobresa amb ell la matarà, de manera que han de separar-se. Mimí sent la conversa i, per primera vegada, s'adona que la seva malaltia és greu. Es desmaia i quan es refà accepta la idea de separar-se, però decideixen de continuar junts fins a la primavera. Marcello i Musetta es barallen fora de la taverna, Musetta argumenta que no pot suportar la seva gelosia i que odia els amants que es comporten com a marits. La disputa dels dos amants contrasta amb la relació pacífica i tranquil·la de Rodolfo i Mimí, que se'n van agafats de la mà.

ACTE IV. Les golfes de nou, principis d'estiu.

Marcello i Rodolfo intenten treballar, però sense èxit. Tots dos estan sols i, mentre pretenen ser feliços, no poden oblidar el record del seu amor per Mimí i Musetta respectivament. Colline i Schaunard arriben amb menjar, però aquesta vegada només pa i una arengada. Improvisen un menjar, fingeixen ser en un ball reial i fins i tot lluiten un duel simulat. De sobte, entra Musetta i els explica que Mimí està molt malalta, però que no s'atreveix a entrar. Rodolfo surt i fa entrar Mimí. Musetta explica que Mimí, moribunda, l'ha cercat per tot París, amb l'únic desig de morir prop de Rodolfo. Per tal que els seus darrers moments siguin més feliços, tothom tracta de satisfer els desitjos de Mimí. Musetta dona les seves arracades a Marcello per tal que compri a Mimí un maneguet escalfamans. Colline porta a vendre el seu abrigo per a poder avisar un metge. Sola amb Rodolfo, Mimí recorda la seva primera trobada, el seu curt encanteri de felicitat, els seus somnis i el seu amor. Agraïx als seus amics les atencions rebudes i en absolut silenci tanca els ulls per sempre. Mentre Musetta resa per la salut de Mimí, Schaunard s'adona que Mimí ha mort, tots ho descobreixen. Marcello intenta consolar un desesperat Rodolfo.

Funcions vinents

21/07/2024 - Madama Butterfly

02/08/2024 - Carmen

03/08/2024 - Carmen

25/08/2024 - La Traviata

31/08/2024 - Madama Butterfly

11/09/2024 - Gala lírica 10è aniversari NovAria

19/10/2024 - Madama Butterfly

NOVARIA
ARTISTS

Amb el suport de:

